

ΚΑΤΟΙΚΗΜΑ

Μετακίνησα το κρεβάτι προς το παράθυρο και άνοιξα λίγο τις περσίδες. Το ίδιο έκανα και με το διπλανό παράθυρο. Ετσι, κάθε πρωί, βλέπω τα πουλιά να φτάνουν στο περβάζι και να κτυπούν με το ράμφος το τζάμι. Στρέφουν συνεχώς το κεφάλι παρατηρώντας και, αν κινηθώ προς αυτά, πετάνε μακριά. Υπάρχουν και άλλα μικρότερα, πολύ περισσότερα, που κατοικούν στους ψηλούς θάμνους μπροστά. Τα πουλιά με ξυπνούν.

Σκέφτομαι το τσιμεντένιο επίπεδο ανάμεσα στα δένδρα, λίγο μακρύτερα, στον κήπο και τις καλλιέργειες. Κάτι θα πρέπει να σχεδιάστηκε για να κτιστεί και ύστερα εγκαταλείφθηκε. Υπάρχουν δύο ξύλινα παγκάκια όπου, τώρα την άνοιξη, αυτό το πρωινό, είναι δύσκολο να καθίσεις για πολυ ώρα. Οχι για να ατενίσεις το τοπίο που απλώνεται μπροστά σου αλλά, στρέφοντας δεξιά, να σκεφτείς για λίγο για όσα παιδιά κατοίκησαν σε αυτό το κτίριο, όσα σχέδια προετοιμάστηκαν, τους διάλογους, τις εξόδους και τις επιστροφές στην αυλή, τα μαθήματα και τις εκδρομές στην εξοχή. Αυτός ο τόπος περιέχει και προστατεύει την ιδέα των σύντομων ταξιδιών, των περιπάτων, του πρωινού ήσυχου και αργού ξυπνήματος. Περιέχει αναρίθμητα σημεία όπου μπορείς να μείνεις μέχρι τη βαθιά νύχτα. Σημεία όπου μπορείς να ξαπλώσεις στη χλόη, να βραχείς και να μυρίσεις.

HABITAT

I pushed the bed towards the window and open the stories. Some centimeters high. I did the same at the next window. So, every morning, I can see the birds standing on the ledge, move around and then hit the glass. Turning their heads detecting inside. If I move a bit, they fly away. There are more birds, smaller, living in the high bushes in front of these windows. The birds wake me up.

I am thinking that oblong cement made surface among the trees, some distant away, in the garden and the cultivations. Something must have been designed to be build and then it was abandoned. There are two wooden benches where, at this time of spring, this very morning, is inconvenient to stay long. To stare not at the landscape in front but, turning to the right, to meditate for the children lived in that building, the plans they made, the dialogues they earn, the days off and the returns to this courtyard, the short voyages to the countryside.

This “topos” includes and protects the idea of long excursions, quiet strolling and long wakening in the morning. Includes uncountable tiny places where you can stay until late in the night.

Places where someone can lay on the grass, get wet and smell it.

1. “topos” is the greek word for place.